

som fastslår producentens og importørens pligt til at levere genbrugs- og behandlingsoplysninger i særlig form.

Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres efter den 13. august 2005 entydigt mærkes således, at den oprindelige producent kan identificeres, og således, at det fremgår, at udstyret er markedsført efter denne dato. Denne dato opretholdes, uanset at de danske finansieringsregler først træder i kraft 1. januar 2006. Dette skyldes, dels at mærkningskravet og ikrafttrædelsesdatoen herfor er fastsat i direktivet, dels at mærkningen sker hos producenten, som ofte ikke kan forudse hvilke dele af produktionen, der markedsføres i Danmark. Et afvigende dansk mærkningskrav vil formentlig blive anset for en ulovlig handelshindring.

I § 9 o, stk. 3, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategori af udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet og nyttiggjort, og om den eksporterede mængde tilbagetaget affald. Bestemmelsen tænkes udformet således, at den systemansvarlige organisation indsamler og videregiver oplysninger vedrørende alle producenter og importører, uanset om de er med i en kollektiv finansieringsordning eller har valgt en individuel finansiering. Oplysningerne skal danne grundlag for Miljøstyrelsens indberetninger til EU-Kommissionen i henhold til direktivets artikel 12.

I § 9 o, stk. 4, foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om oplysningspligt for de omfattede producenter og importører til brug for kontrol med, at producenter og importører opfylder deres forpligtelser efter lovens regler om affald af elektrisk og elektronisk udstyr samt regler herom fastsat med hjemmel i loven. Med hjemmel i denne bestemmelse kan der således fastsættes regler om, at producenterne og importørerne skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger, de har etableret, herunder hvor affaldsproducenterne (husstande, erhverv og institutioner) kan aflevere deres affald, og hvordan dette oplyses for dem, hvor og hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for genanvendelse opnås, hvorledes ordningen er finansieret m.v. Der kan endvidere fastsættes krav om, at oplysningerne skal dokumenteres.

I § 9 o, stk. 5, bemyndiges ministeren til i overensstemmelse med direktivets art. 8, stk. 4 at fastsætte bestemmelser, om at eksportører i udlandet, der leverer udstyr direkte til husholdninger i Danmark ved

fjernsalg eller internethandel, skal bidrage til finansieringen af affaldsbehandlingen efter samme principper som andre producenter og importører. Bestemmelsen omfatter kun erhvervs-mæssige eksportører, uanset om de opererer fra en EU-medlemsstat eller ikke-EU-medlemsstat. Endvidere indeholder bestemmelsen hjemmel til, at ministeren i overensstemmelse med direktivets art. 12, stk. 1, kan kræve, at eksportører skal give oplysninger om finansiering samt mængder og kategorier af affald, der er eksporteret ved fjernsalg eller internethandel. Af hensyn til håndhævelsen af disse forpligtelser, kan eksportørerne pålægges at lade sig registrere i producentregisteret.

Efter § 9 o, stk. 6, kan ministeren bestemme, at oplysningspligten overgår til den kollektive ordning, hvis en producent eller importør er tilsluttet en sådan. Endelig kan oplysningerne efter § 9 o, stk. 1-5, forlanges afgivet i en bestemt form, f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter m.v. Det forudsættes, at der for producenter og importører tilsluttet en kollektiv ordning gives mulighed for, at denne oplysningspligt kan varetages af den kollektive ordning. Det bemærkes, at pligten for eksportører i udlandet til at godtgøre, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 j og § 9 l, stk. 1, også betragtes som en oplysningspligt.

Efter § 9 o, stk. 7, foreslås en begrænsning af, i hvor mange år producenterne har ret til i forbindelse med salg af nyt elektrisk og elektronisk udstyr at oplyse forbrugerne, om hvor stor en del af salgsprisen på nyt udstyr, som skyldes omkostningerne til affaldshåndtering. Bestemmelsen implementerer direktivets art. 8, stk. 2, 3. afsnit. Det bemærkes, at bestemmelsen alene vedrører elektrisk og elektronisk udstyr til private husholdninger. Med begrebet store husholdningsapparater refereres til pkt. 1 i direktivets Bilag I A.

Begrundelsen for under direktivets forhandlinger at indsætte en bestemmelse herom var, at de nuværende og kommende producenter og importører ikke har indflydelse på hvor vanskeligt – og dermed hvor dyrt – det vil være at affaldshåndtere udstyr, som er markedsført inden direktivet træder i kraft. Derfor blev det accepteret at de i en periode, indtil det historiske affald må forventes at være oparbejdet, kunne oplyse om omkostningerne til affaldshåndtering. Direktivet bygger således på den formodning, at det meste udstyr vil være oparbejdet i 2011, hvilket er 8 år efter direktivets ikrafttrædelse. Da store husholdningsapparater, dvs. hårde hvidevarer, har en lang levetid, formodes det meste af dette affald først at være oparbejdet i 2013, dvs. 10 år efter direktivets ikrafttrædelse.